

Nionde roten, tomt 22

Kvarteret Polismästaren

Tjugotredje roten 1637–57v

Östra hamnens västra sida

Tolfte roten 1657h–70

Kronhusgatan – Spannmålgatan

Observera, att den ursprungliga kartbilden från 1620-talet upptar inte mindre än fem tomter längs Östra Hamnen i kvarteret Polismästaren. Detta tomtnummer 9.22 bör uppdelas i en sydlig och en nordlig del. Båda tomtdelarna sammanslogs senare med 9.23.

Erich Bengtsson 1637: 2 mtl

Göter (Guttorm) Erikssons Enkia

1646: 2 mtl

Det beslöts i kämnärsrätten den 14.7.1654, att gode männen *Jacob Merser*, sekr. *Nils Carstenson*, *Måns Christierson* och *Anders Månsson* skulle lösa *Anders Erssons* och *Anna Nilsson Wenbos* (Winbos) tvist om arvet efter *Anders Erssons broder Guttorm Eriksson*, som avled 1644. *Per Larsson Kock* hade skiftat arvet och arvsinstrumentet hade upplästs i sal *Erik Perssons* hus. Det hävdades, att sal *Guttorm Eriksson* hade besiktigat platsen, där hans efterlåtna änka *Anna Nilsson* bodde och hade sett till byggningsarbetet.

Anders Ersson, som hade erhållit 40 rdr i arv i form av lösöre, var ej nöjd med detta utan begärde också fast egendom. *Guttorm Erikssons* änka var syster till *befallningsmannen Joen Nilsson Wenbo* och var nu omgift med *Anders Andersson*. I augusti 1654 fann man av i rätten inlagda skrifter och *Jon Nilssons* kvittenser, att dennes syster *Anna Nilsson Wenbo* och dennas andre man *Anders Andersson* tre år efter den förre mannen *Guttorm Erikssons* död åren 1647–48 hade betalt gården och erhållit köpebrev på den 1653. *Anders Erikssons* pretention i gården underkändes helt: han hade varken börds- eller naborätt till gården och hade dröjt med sitt klander för länge.

Anders Andersson bryggare

1647–54

Anders Wenbos änka

1655–57

Sal *Anders Wenbos* gård

sålades till

Oluf Carlsson /Håhl/,

1658: 1, 1659–61 1/2 1662–63:1 1/2 (Carl Torssons son?)

som betalade huseköpspenning den 17.3.1656 på köpesumman 70 d smt med 3 d smt. Det märkliga är, att *Anders Andersson Wenbos* gård och bryggeri tillhörde 23 roten medan det av senare

lägesbeskrivningar framgår att Oluf Carlssons gård låg i 22 roten. Anders Wenbos änka bör ha kunnat äga denna gård som bakgård medan huvudgården motsvarade 9.22,

Oluf Carlsson bör omedelbart ha hyrt ut denna gård. Den 1.10.1656 protesterade *Rasmus Andersson* mot Oluf Carlsson, representerad av sin svägerska, för kontraktsbrott. Rasmus Andersson hade av Oluf Carlsson hyrt en gård för 10 rdr om året men Oluf Carlsson hade frångått hyresöverenskommelsen. Olof Carlsson hävdade, att han endast lovat Rasmus att få hyra gården, om han själv skulle bli boende i Vänersborg, som ha haft planer att göra. Lars Carlsson hade formulerat ett skriftligt kontrakt, som båda hade varit nöjda med. Men Oluf Carlssons bosättning i Vänersborg blev inte av.

Den 4.9.1667 (1667: 37) förrättade rådmännen Peder Haraldsson Bider och Hans Krakow boupp-teckning efter Oluf Carlsson på begäran av hans änka *Åsa Jönsdotter*. Hon erbjöd sig godvilligt att till barnen avstå hus och gård som deras fäderne. Eftersom barnen var små och icke kunde ha råd att behålla gården med dess nödvändiga årliga reparation, så värderades lös och fast egendom. Sedan änkesången och skulden avdragits återstod 1 058 daler 29 öre. Till de båda sönerna *Jöns och Carl Olufsöner* anslogs tillhoppa 529 d 9½ öre. Dessa skulle änkan förvalta till barnens myndiga år mot pantsättning av hus och gård. Andra hälften skulle änkan behålla. Modern lovade att hålla dem med "christlige lärdomar, kläder och spisning" efter råd och lägenhet. Förmyndare blev *bagaren Sven Joensson Printz* och *Arfwed Månsson skomakare*, vilka 16.11.1672 meddelade, att den ena gossen gick i skola, den andra var i tjänst.

Om hustru *Åsa Jönsdotters* släktförhållanden kan meddelas, att Oluf Carlsson vid Ale häradsrätt den 10 och 11.3.1665 på sin hustru *Åhses* och hennes syster *Anna Jönsdotter* vägnar hade tilltalat deras fasters man nämndeman Anders Börgesson i Fröswet om 2/3 i 1/6 i hela gården, som deras avlidne broder *Jöns Jönsson* hade ärvt. – Vid kämnärsrätten den 29.7.1657 hade "Åsa Olufs" och *Marit Hennings* vittnat om en bortkommen silversked i sal presidentens gård. Målsägande var *Gerhard och Nils Pannebakare*. *Åsa Jönsdotter* gifte sig 1667 med *bryggaren Jöns Börgesson*, före äktenskapet bosatt 9.22n.

Jacob Wenbo

1656–57

Anders Björnsson Winbo (Wenbo), ålderman för bryggargillet.

1658–68, 1673–74

Kallas *Porttullare* i M1676: 1 tomt.

Anders Andersson bryggare står enligt Dymling i stadens mantalslängder och bryggarprotokoll 1649–54 och hans änka 1655–72. Hon bör enligt placeringen i mantalslängden vara identisk med Anders Wenbos änka. Det är obekant i vilket släktskapsförhållande hon stod till Jacob Wenbo [Winbo] eller den Anders Björnsson Winbo, som övertog gården. Winbo och Wenbo omväxlar i längderna.

Även Anders Björnsson Wenbo var bryggare och t.o.m. ålderman för bryggargillet. Han omtalas i accislängderna 1658–67 och i gillesprotokollen 1661–83. Enligt Dymling övertogs hans bryggeriverksamhet av *dottern Kerstin* 1691–99. Vid underrätten 4.20.1665 krävde Anders Björnsson Wenbo *Sven Kruses hustru Brita* 4.10.1665 för en tunna öl.

I domböckerna för 1666 och 1667 får man en del uppgifter om Anders Björnsson Wenbos släkt.

Göteborgs RR 19.9.1667: ”uppå detta datum anhölt Hans Brockman, fullmäktig av hustru Elisabeth Westerman, att henne måtte tillåtas att försälja dhe 203 lod silfwer, hwilka bryggaren Anders Biörnsson Wennbo henne för hennes dotters arfspenningar 100 rdr pantsatt hafwer med tillsägelse det efter ett halft års förlopp och intressepenningar fyra riksdalers afläggjande att igenlösa. Hwilket han icke hafwer efterkommit eller ännu låter see något allvar att efterkomma. Anders Biörnsson förewende skulden icke angå honom utan een man på landet, hwilken silfwret tillhör”. Han lovade att panta silvret hos någon annan. *Guldsmedmästarna Lars Andersson och Albert Wedinghusens värdering av silverpanten utföll icke till belåtenhet: De förklarade sig emot Anders Wenbos styvfader Måns Olsson i Kettlebergs brev ”att de således hafwa werderat Anders Winbos silfwer, som de dagligen warder af mäklerskor i huusen till köps uthbudet och dhe troo sig kunna förswara och med sin eed, att detta Anders Biörnssons silfwer warken hafwer warit mera i wikten eller bättre i värdet än som det af dem är wordet anskrifwit.” Guldsmederna Anders Hermansson och Herman Holtz förordnades att göra ny värdering.*

I Ale härads dombok för den 16.5.1668 anges Senior Anders Biörnsson i Göteborg ha systersonen f.d. uppbördsmanen och gästgivaren Biörn Svensson med arvsrätt i gården Grönås i Skepplanda och med svärfadern befallningsmanen Rasmus Jonsson. 5.5.1667 betecknas länsmanen Jon Olufsson i Kullings härad vara svåger till Anders Biörnsson. Jon Olufsson var skyldig fogden Erik Carlsson på Hisingen (som en annan gång sades ha krav på Anders Biörnssons systerson).

Den 11.11.1667 lät rätten Anders Winbo besvärja sitt inventarium till ”Anders Biörnsson Wenbos sal hustrus (N. N. Schönfelt) ene i Stockholm frånvarande arvinges i Stockholm större säkerhet”. Den 10.5.1669 vände Anders Biörnsson Winbo mot sin *svärfader Joakim Schönfelt (5.38)* rörande dennes avlidna dotters modernearv.

Mönsterskrivaren under Fredrik von Börstels regemente och Major Anders Zinklers kompani *Jonas Svensson* samt *rustmästaren i Sjögerstad Lars Svensson* och en *soldat Lars Andersson*, båda under Herr Överstens regemente anklagade vid kämnärsrätten den 4.1.1671 Anders Biörnsson Wenbo för följande: Denne hade annan dag jul inkommit i rustmästarens kvarter hos *Peder Andersson båtsman* och skällt soldaten för tobaksbesökare, och hade överfallit dem med ”örffilar, hårdragande och fötternas sparkande”, så att alla tre hade fått ”åtskilliga blånader, blodviten och synemärken i huvudet.” Nyårsdagen hade Wenbo ånyo överfallit rustmästaren i dennes eget kvarter med ”schimpf och bespotning”, sedan denne hade gått till sängs.

Anders Biörnsson förklarade muntligen, att annan dag jul var *Berge Amundsson* och *Berge Olofsson Böö* hos honom på Peder Anderssons nattstuga, där han gästade. Om aftonen hade Lars Svensson och soldaten inkommit i stugan till Peder Anderssons hustru, som var sjuk och sängliggande och ville truga och tvinga henne att sälja dem tobak, ”så att hon wärdinnan förorsakades, att för deras överlopps skull sända pigan upp på nattstufwun efter mannen, som gick stax neder och efter han Peder blef en lång stund i stugun och intet strax kom igen, sade han sig gå neder efter och in i stufwun igen, och när han då inkom stod rustmästare hos wärden och påcke om tobak, så skulle han Wenbo säga till rustmästaren och soldaterna, hwad är det för leverne I Hållen i en ärlig mans hus, ären I tobaksbesökare, och wed deras genswar, så slog han soldaten en örffihl och sedan efter rustmästaren ville förswara soldaterne och brukte mun på honom bekände han sig ha stött och slagit honom en örffihl, dock förmerktes ingen skada.

Rustmästaren tedde synemärket i ansiktet, som Wenbo skulle ha stött och slagit.” Till detta kunde icke Wenbo neka. Rustmästaren besvärade sig muntligen över att han hade måst övergiva (”fly”) sitt kvarter Nyårsafton för Anders Wenbos skull. ”Swaranden förklarade sig häremot, att han icke

rörde rustmästaren. Då han inkom till Peder båtsman satte han sig på slagbänken, och i medlertid han gick där på golfwet och Rustmästaren lade sig, så gjorde han på lustighet och sång lik- eller dödesång öfwer honom, förklarade det icke hade så mycket att betyda”.

I januari 1671 anklagades tullskrivaren Anders Biörnsson Wenbo för att ha brukat julhalm, vilket var förbjudet för eldfarans skull. Nästa år hade han fördärvat en häst för Olof I Frenbo men sade sig icke ”wara rådandes, att hästen under vägen blef Kullslagen”.

Redan i kämnärsrättsprotokollet 1669 omtalas, att Anders Björnsson Winbo hade sålt sin gård till *accismästaren Jonas Olufsson Ekequist*. Den angavs vara belägen ”norr i staden västan och fram till lilla hamnen mellan Jöns Bergessons gård i norr och Cornelius Johanssons gård på södra sidan”. I köpet ingick bryggpanna och bryggkarl samt gillesrättigheter. Tvist om köpet uppstod: gården var avbränd. Anders Biörnsson behöll tills vidare tomten.

Den 5.3.1677 vände skulden Anders Bengtsson och *åldermannen i bryggargillet Gunnar Olufsson och Anders Amundssons änka* å samtliga kreditörers vägnar mot deras debitor Anders Biörnsson Winbo. De hade redan för länge sedan erhållit tomten till sin betalning och det återstod inga formaliteter, endast köpare till tomten. De hade på tomten uppsatt ett brev om att tomten var till salu men Anders Biörnsson Winbo hade tagit sig friheten att nedriva detta anslag och att mot deras vilja bebygga tomten. Den 12.7.1677 meddelades det i rätten, att Anders Biörnsson Winbos gård hade värderats till 665 rdr. Däri ingick icke värdet på tomten. Det beslöts ett par veckor senare, att även den skulle värderas, då Anders Winbo icke aktade någon förmaning att betala kreditörerna.

Handelsmannen och domkyrkoföreståndaren Henrik Arfwedsson (4.114) hade hösten 1678 låtit införa 37 kopparplåtar genom Nye Port. De deklarerades men Henrik Arfwedsson ville inte betala tull för dem. Enligt honom borde de vara tullfria, eftersom de skulle användas till kyrkan men på tillfrågan svarade inspektör Daniel Svensson, att tullen måste betalas. Henrik Arfwedsson svarade då, att Anders Winbo var skyldig mursten till kyrkan. Om han inte betalade dem, så skulle han ”lysa upp honom från predikstolen i kyrkan. Henrik Arfwedsson kom utuhr sin stugo och stod i stugudörren, när han samma ord fällte”. Wenbo svarade ”Horor och oärligt folk måge blifwa nederlyste af predikstolen och där det skulle honom af Arfwedsson skeep, wore han wisst wederredo lysa upp honom igen”.

Den 6.4.1682 uppbjöds första gången hus och gård (9.22s) vid östra lilla hamnen mellan *Cornelius Janssons gård i söder 9.21 och Jöns Bergessons gård i norr (9.22n)*, som *skepparen Cornelius Torsson* hade tillhandlat sig av Anders Biörnsson Winbo. En del av köpesumman skulle betala dennes skuld till Anders Amundssons änka. 1677 hade Anders Winbo velat betala henne med bräder men änkans son *Jöran Andersson* förklarade, att hon inga bräder ville ha.

Magistraten skrev i mars 1693 till landshövding Eldstierna att *landsgevaldigern Måns Davidsson* hade en summa penningar att fordra hos tullnären i Göteborg Anders Biörnsson Winbo. ”Men som wi änteligen befinna hans willkor nu för tiden så alldeles svaga, att undantagandes kläderna som han och hustrun och barnen på kroppen hafwa, och några ringa lösören han ingen fast ägendomb hafwer att tillgå, warandes ock dessutom graverad med Cronones restantier på dess uppbörd för året 1692 till en summa av 194 d 7 3/6 öre smt.”

1706 klagade *Annika sal Anders Winbos änka* över att hennes dotter *Catarina Winbo* under äktenskapslöfte 1703 hade besovits av dåvarande *mönsterskrivaren Anders Dahl (nu oboist)*. Anders Dahl blev genom åtskilliga undanflykter befriad från äktenskapslöftet men förpliktades att årligen till barnets uppfostran betala 10 d smt till dess barnet kunde försörja sig själv. Anders

Dahl var son till avlidna *Kerstin i Spåregården*, i vilken gård Catarina Winbo immitterades. Sedan såldes gården Catarina ovetandes och Catarina fick leva i stor eländighet med barnet. På grund av sitt armod måste hon söka sitt uppehälle på andra orter och lämnade barnet hos Anders Winbos änka.

Cornelius Thorsson,

som köpte Anders Björsson Winbos gård 1682, var son till skepparen Tore Joensson, som levde 1675 men var död före febr. 1682. Tore Joensson hade omkommit med *skeppet Patentia* och lämnat sin hustru *Elin Andersdotter* i stor skuld (EIIa:5). Elin Andersdotter gifte om sig med *skepparen Christian Hartman* (burskap 27.6.1684). Föräldrarna ägde tomterna 9.18 och 8.44. Enligt Wilhelm Berg skulle Cornelius Torsson redan 1680 ha erhållit burskap som handlande – uppgiften finns inte i Långströms borgarlängd. Det är emellertid riktigt att han i likhet med många andra i Göteborg och Uddevalla hade börjat som skeppare men sedan gick i land och blev handelsman – i hans fall en mycket framgångsrik sådan.

I magistratens registratur för den 24.9.1680 kan man läsa: ”Ang att Henrik Braun Johans skeppare Cornelius Thorsson, som näst förleden augusti månad med öresundiskt sjöpass som under stadsens insegel i wanlig form affärdades, nu mer i Sundet (finnes) molestrerat wara, förmedelst det i hans siöpass icke finnes Exprimerat, att han Edeligen här inför Rätten hafwer besannat etc.” – Den 6.5.1682 erhöll skepparen Cornelius Thorsson sjöpass till Amsterdam för *kreyerten de Harder*. Den 18.7.1693 berättas det, att han var redare och ägare av denna kreyert de Harder: skeppare var borgaren i Göteborg *Olof Persson Brännö*. Den 3 april nästa år omtalas att skeppare på kreyerten hade varit *Anders Olofsson på Björkö*, som skulle ersättas med *Gudmund Mattsson på Asperö*. I maj 1693 besvärade sig handelsmännen Volrath Tham och Oluf Persson (Ekmarck) över skepparen Cornelius Thorsson, att han icke hade velat intaga så mycket järn, som deras certifikat från Rådhuset innehöll utan i stället inskeppat för Frantz Schröder.

I en avvitringshandling (Gbg bou 1700:46) berättade Cornelius Thorsson, att hans hustru *Sara Andersdotter* var död; han talade om dottern *Anna Cornelia* (hon antages vara död ung). I sin biografi över Cornelius Thorsson hävdade Wilhelm Berg, att Sara Andersdotter var en felskrivning för Sara Jönsdotter, eftersom han ansåg henne vara dotter till *Jöns Andersson i Högen* och *Amalia Wilhelmsdotter*. Sannolikt var hon dotter till rådmann *Anders Svensson*: i bouppteckningen efter denne säges hans arvingar vara: *löjtmant Sven Andersson Borgström, Gustaf Andersson, Johan Casparsson* och *Cornelii Torssons* lilla dotter.

Cornelius Thorsson bör emellertid vara änkling, när han gifte sig med Sara Andersdotter: han hade flera barn, som var vuxna 1700 och vilkas mor är till namnet okänd

Cornelius, född 16---, död 5.3.1737, notarie i kämnärsrätten i Göteborg 14.2.1707, rådmann 3.9.1714, justitieäldste 1716, justitieborgmästare 1741. Cornelius bör väl rimligen vara född före faderns äktenskap med Sara Andersdotter, som var död 1700. I annat fall borde han ha uppräknats bland arvingarna till rådmann Anders Svensson. Nog var han i tjugoårsåldern, när han 1707 blev notarie i kämnärsrätten

Annika (bou efter henne 20.8.1709). Gift med *handlanden, assessor Johan Andris Olbers*, född 1673, död 1740, i hans första gifte (se 5.71 och 5.66–67.)

Brita var död i dec 1742. Gift med *handl Marcus Lewesen* i hans andra äktenskap.

Även Johan Andris Olbers hustru Annika och Lewesens hustru Brita måste vara födda före Cornelius Thorssons äktenskap med Sara Andersdotter, eftersom de var giftasvuxna omkring 1700. I ett äktenskap med Jöns Andersson i Högens dotter?

3) Sista gången gifte Cornelius Thorsson sig den 20.10.1701 med *Margareta Schael*, döpt 10.7.1672, död omkring 1720, dotter till *handlanden Johan Schael* och *Maria v Egmont*. 3) Överlevande hustru [oklart sammanhang här] blev Hedvig Catharina Rutensköld, död 24.11.1754, dotter till majoren under *Adelsfanan Lars Rutensköld*, född 1666, död 1731 och *Maria Breitholtz* samt omgift 1730 med *ryttmästare Lars Gyllenhaal* till Häringstorp.

Barn i sista äktenskapet kan vara:

Elisabeth, död 19.1.1775. G. 1) m *kaparkaptenen Christoffer Hedenberg* 2) *landshövding, friherre Nils Lilliecreutz* (hans andra äktenskap)

Helena Maria Gift med *tolagsmästaren Christian Graff*, född 1705, död 15.11.1774.

Anna Gift med *löjtnant Carl Gustaf Bagge*.

1694 den 1 februari omtalas Cornelius Thorsson ha köpt hus av greve Gustaf Mauritz Lewenhaupt beläget vid Stora Hamnen mellan rådsförvanten Anders Svenssons hus å västra och Jöns Anderssons i Högen å östra sidan (5.72).

För denna gård 9.22s betalade Cornelius Thorsson själv tomtöret år 1700, År 1705 svarade mågen *Johan Andris Olbers* för det, 1710 bodde mågen

Marcus Lewesen

i ”Cornelius Thorssons gård”. I 1715 års skattningslängd värderades tomten till 300 d smt, huset till 920 och lösöret till 600, För betalningen svarade Marcus Lewesen men 1717 hade han avlidit och hans änka Brita bodde kvar i gården till 1738, I Göteborgs stadsarkiv finns bland konkursakterna 1738–39:

”Inventarium öfwer Madame Birgitta Lewesens hus och gård upprättad på understående dato (12 maj 1740) och sålunda befunnits som under förmähles nembl.

Undervåningen:

Förstugan med Trappan till gatan med 2ne dörre, gångjern utan lås med en Jernkrok, som sitter fast uti väggen, 2ne fönster

En sahl till gatan med måhlade Tapeter på Duk, 4 st fönsterluckor medgångjern och skuflerne, en spis med ett windspjell, en skierm att sättia före spisen, ett Conterfait öfwer spisen, en dörr till förstugan med messingslås, något söndrig.

En stuga in uti gården med Papperstapeter, en Pottkackelugn med jerndörr och spiell, 4 st fönster med gångjern och krokar, 3ne st dörrar med gångjern, krokar och klinkor

Ett kiök med Spis och Bakugn samt en Jernstötta i Spisen, 6 st gamla fönster, en dörr till gården med klinka

En förstuga till gården med 2ne st halfdörrar med sina gångjern och klinka

En kiällare till gatan wid nedergången med 2ne gl luckor med gångjern. En Port till gatan utan lås jemte en jernregell

Ett Brygghus med 2ne spisar och en jernstötta uti den ene spisen

En bod på södre sidan om Brygghuset med dörr, gångjern och lås.

En dito på norra sidan sammaledes

Ett Praevet med dörr och gångjern

Öfwer Wåningen

En sahl till gatan oinredd. 8 st fönster, en dörr med gångjern utan lås

En liten Cammar gentemot med 6 st gl fönster, krokak och gångjern, en spis utan spiell

Eb dörr med gångjern och lås före

En Cammar der nest intill med 6 st gl fönster jemte ett litet afskifte, dörr utan lås.

En Cammar öfwer Brygghuset utan gålf och dörr

En dito med dörr, lås och gångjern.

En liten cammar af skiftat med bräder, jämte dörr

En wind med trappa till uppgång, taket sttruket med kalck, finns någon dropp der och huar

Giöteborg den 12 Maii 1740

Förenembde hus och gård värderas till Ettusendetwåhundrafemtio daler silfwermynt it supra

Jean P Paulin

Jacob Bratt

M G Kling”

Konkurstvisten avgjordes genom förlikning den 29.11.1738, I sterbhuset efter handl. Marcus Lewesen hade magistraten låtit för kreditorerna i ett särskilt rum inlägga en del saker under stadens sigill. I mars 1740 var sigillet brutet. Änkan erkände, att hon gjort det och sålt varorna, då hon behövde pengar för att kunna leva. Ingen påföljd.

Cornelius Lewesen

inropade sin mors hus och gård vid Östra Hamnen på offentlig auktion. Den 14.6.1740 skrev Cornelius Lewesen ”ty iag ropade in honom i den förtröstan att försälja honom å nyo, som iag och giordt till herr Casseuren Almroth och [är] således icke ägare av gården”. Hus och gård hade värderats efter högsta pris till 1 800 d smt. Huvudfordringsägare var borgmästaren i Dunkerque Herr Nicolaus Ferdinand Donquer.

Kassören Almroths köp av gården måste ha inställts, ty den 16.4.1742 sålde Cornelius Lewesen gården på nytt, denna gång till

handelsmannen Anders Möller.

I uppbudet den 10.5.1742 beskrevs köpet på följande sätt: ett hus och gård på Östra Hamngatan beläget emellan avlidne handelsmannen Herr Hans Linds gård (9.21) på södra och bryggaren Leonard Thims (9.22n) å norra sidan, som det befinnes med tapeter i tvenne rum och några lösören. Försäljningssumman var nu betydligt lägre, nämligen 1 162 d 16 öre smt.

Den nye köparen handelsmannen Anders Möller erhöll burskap 20.7.1742. Han bodde 1756 på Stora Alfhem utan att ha uppsagt burskapet i Göteborg. Han var död före 1777 och efterlämnade då änkan *Annika Beck*, dotter till *minören vid Kungl. Artilleriet Anders Beck* (Mag. registratur 3.10.1777 enl. Berg II:1–2, 459). Hustrun kallades (se nedan) felaktigt Anna Beckman.

1755 stod Anders Möller i tomtöreslängden tillsammans med borgaren *Carl Leonard Björkman*. Han svarade också för ytterligare en halv tomt (belägen på Spannmålgatan mellan sadelmakare Dehios gård (9.22n) å ena och lanttullmakaren Simon Ahlboms å andra). Båda dessa tomtdelar sålde han 24.2.1755 till *handelsbetjänerna Jens Friedrich Jenssen* och *Lorentz Jenssen*.

Denna försäljning måste ha upphävts eller ha varit en ren skenförsäljning, ty den 6.6.1763 kunde *handelsmannen Erik Kullman* första gången uppbjuda dessa tomter tillsammans med kvarterets nordöstra hörntomt (se 9.23).